

Aligning Our Will with His

By Elder Ulisses Soares
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Oma tahte joondamine Tema tahtega

Vanem Ulisses Soares
Kaheteistkümmne Apostli Kvoorum

October 2024 general conference

Following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven.

On a certain occasion, the Savior spoke of a merchant man who was searching for “goodly pearls.” During the merchant man’s search, he found one “of great price.” However, in order to acquire the magnificent pearl, this man had to sell all his possessions, which he promptly and joyfully did.

Through this short and thoughtful parable, the Savior beautifully taught that the kingdom of heaven is likened unto a priceless pearl, truly the most precious treasure that should be desired over all else. The fact that the merchant instantly sold all his possessions to obtain that valuable pearl clearly indicates that we should align our mind and desires with the will of the Lord and willingly do everything we can during our mortal journey to attain the eternal blessings of God’s kingdom.

To be worthy of this great reward, we certainly need, among other things, to give our best effort to set aside all self-centered pursuits and abandon any entanglement that holds us back from full commitment to the Lord and His higher and holier ways. The Apostle Paul refers to these sanctifying pursuits as “hav[ing] the mind of Christ.” As exemplified by Jesus Christ, this means “[doing] always those things that please [the Lord]” in our lives, or as some people say nowadays, this is “doing what works for the Lord.”

In a gospel sense, “[doing] always those things that please [the Lord]” relates to submitting our will to His will. The Savior thoughtfully

Issanda tahte järgimine oma elus võimaldab meil leida maailma kõige hinnalisema pärli – taevariigi.

Kord rääkis Jeesus kaupmehest, kes otsis „ilusaid pärleid”. Otsingute käigus leidis kaupmees ühe „kalli pärli”. Kuid selle suurepärase pärli ostmiseks pidi mees müüma kogu oma vara, mida ta ka kiiresti ja rõõmsalt tegi.

Selle lühikese ja läbimõeldud tähendamissõna kaudu õpetas Päästja kaunilt, et taevariikivõrreldakse hindamatu pärliga, tõesti kõige hinnalisema aardega, mida tuleks ihaldada rohkem kui kõike muud. Asjaolu, et kaupmees müüs selle väärtusliku pärli ostmiseks kohe kogu oma vara, viitab selgelt sellele, et peaksime joondama oma meele ja soovid Issanda tahteganing tegema oma surelikul teekonnalvabatahtlikult kõik, mida suudame, et saada Jumala kuningriigi igavesed õnnistused.

Et olla selle suure tasu vääriline, peame muu hulgas kindlasti andma endast parima, et jätta kõrvale kõik enesekesksed püüdlused ja loobuda seotusest kõigega, mis takistab meil täielikult pühenduda Issandale ning Tema kõrgematele ja pühamatele teedele. Apostel Paulus viitab neile pühitsevatele püüdlustele kui „Kristuse meelele”. Jeesuse Kristuse näitel tähendab see meie elus, et „[teeme] ikka, mis on [Issandale] meelt mööda”, või nagu mõned tänapäeval ütlevad „teeme seda, mis Issandale sobib”.

Evangeeliumi mõttes tähendab Issandale meeltmööda olemine oma tahte allutamist Tema tahtele. Päästja selgitas selle põhimõtte tähtsust

taught the importance of this principle while instructing His disciples:

“For I came down from heaven, not to do mine own will, but the will of him that sent me.

“And this is the Father’s will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.

“And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.”

The Savior achieved a perfect and divine level of submission to the Father by allowing His will to be swallowed up in the Father’s will. He once said, “And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him.” In teaching the Prophet Joseph Smith about the anguish and agonies of the Atonement, the Savior said:

“For behold, I, God, have suffered these things for all, that they might not suffer if they would repent; ...

“Which suffering caused myself, even God, the greatest of all, to tremble because of pain, and to bleed at every pore, and to suffer both body and spirit—and would that I might not drink the bitter cup, and shrink—

“Nevertheless, glory be to the Father, and I partook and finished my preparations unto the children of men.”

During our sojourn in mortality, we often wrestle with what we think we know, what we think is best, and what we assume works for us, as opposed to comprehending what Heavenly Father actually knows, what is eternally best, and what absolutely works for children within His plan. This great wrestle can become very complex, especially considering the prophecies contained in the scriptures for our day: “This know also, that in the last days ... men shall be lovers of their own selves, ... lovers of pleasures more than lovers of God.”

One sign that indicates fulfillment of this prophecy is the current growing trend in the world, adopted by so many, of people becoming consumed with themselves and constantly proclaiming, “No matter what, I live my own truth or I do what works for me.” As Paul the Apostle said, they “seek their own, not the things which are Jesus Christ’s.” This way of thinking is often

oma jüngreid õpetades:

„Sest ma olen taevast alla tulnud mitte oma tahtmist tegema, vaid selle tahtmist, kes mind on läkitanud.

Aga see on selle tahtmine, kes mind on läkitanud, et ma ühtki ei kaota sellest kõigest, mis ta minule on andnud, vaid et ma selle üles äraan viimisel päeval.

Sest see on mu Isa tahtmine, et igaühel, kes Poega näeb ja temasse usub, on igavene elu, ja ma äraan tema üles viimisel päeval!”

Päästja saavutas Isale alistumise täiusliku ja jumaliku taseme, lastes oma tahtel neelduda Isa tahtesse. Ta ütles kord: „Ja see, kes mind on läkitanud, on minuga; ta ei ole mind üksi jätnud, sest ma teen ikka, mis on tema meelt mööda!” Õpetades prohvet Joseph Smithile lepituse kannatustest ja piinadest, ütles Päästja:

„Sest vaata, mina, Jumal, olen neid asju kannatanud kõikide eest, et nemad, kui nad meelt parandavad, ei peaks kannatama; ..

milline kannatus pani mind, Jumalat ennast, suuremat kõigist, valust värisema ja veritsema igast poorist, ja kannatama nii kehas kui vaimus ning soovima, et ma et ma võiksin pääseda kibeda karika joomisest –

ometi, au olgu Isale, ja ma jõin ja lõpetasin oma ettevalmistused inimlaste heaks.”

Oma sureliku elu ajal maadleme sageli sellega, mida arvame teadvat, mis meie arvates on parim ja mis meie arvates meile sobib, selle asemel et mõista, mida Taevane Isa tegelikult teab, mis on igavesti parim ja mis absoluutselt sobib Tema plaanis Tema lastele. See suur maadlus võib muutuda väga keeruliseks, eriti kui arvestada meie aja pühakirjades sisalduvaid ettekuulutusi: „Aga seda tea, et viimseil päevil .. on [inimesed] enesearmastajad .., rohkem lõbuarmastajad kui jumalaarmastajad”.

Üks märk, mis viitab selle prohvetliku kuulutuse täitumisele, on praegu maailmas kasvav trend, mille paljud on omaks võtnud, et inimesed on muutunud enesekeskseks ja kuulutavad pidevalt: „Tulgu, mis tuleb, ma elan oma tõe järgi või teen seda, mis mulle sobib.” Nagu ütles apostel Paulus, nad „otsivad eneste oma, aga mitte seda, mis on Kristuse Jeesuse oma”. Sageli õigustavad

justified as being “authentic” by those who indulge in self-centered pursuits, focus on personal preferences, or want to justify certain types of behavior that frequently don’t match God’s loving plan and His will for them. If we let our heart and mind embrace this way of thinking, we can create significant stumbling blocks for ourselves in acquiring the most priceless pearl that God has lovingly prepared for His children—eternal life.

While it is true that each of us travels an individualized discipleship journey on the covenant path, striving to keep our hearts and minds centered on Christ Jesus, we need to be careful and constantly vigilant to not be tempted to adopt this type of worldly philosophy in our life. Elder Quentin L. Cook said that “being sincerely Christlike is an even more important goal than being authentic.”

My dear friends, when we choose to let God be the most powerful influence in our life over our self-serving pursuits, we can make progress in our discipleship and increase our capacity to unite our mind and heart with the Savior. On the other hand, when we don’t allow God’s way to prevail in our life, we are left to ourselves, and without the Lord’s inspiring guidance, we can justify almost anything we do or don’t do. We can also make excuses for ourselves by doing things our own way, saying in effect, “I am just doing things my way.”

On one occasion, while the Savior was declaring His doctrine, some people, particularly self-righteous Pharisees, rejected His message and boldly declared that they were children of Abraham, implying that their lineage would grant them special privileges in the sight of God. That mentality led them to lean unto their own understanding and to disbelieve what the Savior was teaching. The Pharisees’ reaction to Jesus was clear evidence that their presumptuous attitude left no place in their hearts for the Savior’s words and God’s way. In response, Jesus wisely and courageously declared that if they were true covenant children of Abraham, they would do the works of Abraham, especially considering that the God of Abraham was standing before them and teaching them the truth at that very moment.

Brothers and sisters, as you can see, acting on these mental gymnastics of “what works for me” versus doing “what always pleases the Lord” is not a new trend that is unique to our day. It is an

seda mõtteviisi kui „autentset” need, kes tegelevad enesekesksete tegevustega, keskenduvad isiklikele eelistustele või soovivad õigustada teatud käitumist, mis sageli ei sobi kokku Jumala armastava plaani ja Tema tahtega nende heaks. Kui laseme oma südamel ja mõistusel sellise mõtteviisi omaks võtta, võime luua endale olulisi komistuskive, mis takistavad meil saada hindamatut pärlit, mille Jumal on oma lastele armastusega valmistanud – igavese elu.

Kuigi on tõsi, et igaüks meist läbib lepingu-
rajal individuaalse jüngerluse teekonna, püüdes hoida oma süda ja mõtled Kristuses Jeesuses, peame olema ettevaatlikud ja pidevalt valvsad, et meil ei tekiks kiusatustsedalaadi maist filosoofiat omaks võtta. Vanem Quentin L. Cook ütles, et „olla siiralt kristlik on isegi tähtsam eesmärk kui olla ehe”.

Mu kallid sõbrad, kui otsustame lasta Jumalal olla kõige vägevam mõju meie elus, suurem meie omakasupüüdlustest, saame teha edusamme oma jüngrirajal ja suurendada oma võimet ühendada oma meel ja süda Päästjaga. Teisest küljest, kui me ei lase Jumalal oma elus valitseda, jäetakse meid omapäi ja ilma Issanda inspireeriva juhatuseta leiame õigustust peaaegu kõigele, mida me teeme või tegemata jätame. Samuti leiame endale vabandusi, tehes asju omal moel, öeldes: „Ma teen asju lihtsalt omal moel.”

Ühel korral, kui Päästja oma õpetust kuulutas, lükkasid mõned inimesed, eriti just ennast õigustavad variserid, Tema sõnumi tagasi ja kuulutasid julgelt, et nad on Aabrahami lapsed, andes mõista, et nende põlvnemisliin annab neile Jumala silmis erilised õigused. See meelelaad pani neid toetuma oma arusaamadele ja mitte uskuma Päästja õpetust. Variseride reaktsioon Jeesusele oli selge tõend selle kohta, et nende julgunud suhtumine ei jätnud nende südames kohta Päästja sõnadele ja Jumala viisile. Vastuseks kuulutas Jeesus targalt ja julgelt, et kui nad oleksid tõelised Aabrahami lepingulapsed, teeksid nad Aabrahami tegusid, eriti kui arvestada, et just samal hetkel seisis nende ees Aabrahami Jumal ja õpetas neile tõtt.

Vennad ja õed! Nagu näete, ei ole see oma soovide ja Issanda tahte vahel pendeldamine ainulaadne suundumus meie päevil. See on igivana meelelaad, mis on püsinud sajandeid ja pimestab

age-old mentality that has crossed the centuries and often blinds the wise-in-their-own-eyes and confuses and exhausts many of God's children. This mentality is, in fact, an old trick of the adversary; it is a deceptive path that carefully leads God's children away from the true and faithful covenant path. While personal circumstances such as genetics, geography, and physical and mental challenges do influence our journey, in things that truly matter, there is an inner space where we are free to choose whether or not we will decide to follow the pattern the Lord has prepared for our life. Truly, "He marked the path and led the way, and ev'ry point [defined]."

As Christ's disciples, we desire to walk the path He marked for us during His mortal ministry. We not only desire to do His will and all that will please Him but also seek to emulate Him. As we strive to be true to every covenant we have entered into and live "by every word that proceedeth out of the mouth of God," we will be protected against falling victim to the sins and errors of the world—errors of philosophy and doctrine that would lead us away from those most precious pearls.

I have been personally inspired by how such spiritual submissiveness to God has impacted the lives of faithful disciples of Christ as they chose to do those things that work for and are pleasing in the sight of the Lord. I know a young man who was unsettled about going on a mission but felt inspired to go and serve the Lord when he listened to a senior leader of the Church sharing his own personal testimony and sacred experience of serving as a missionary.

In his own words, this young man, now a returned missionary, said: "As I listened to the testimony of an Apostle of the Savior Jesus Christ, I was able to feel of God's love for me, and I desired to share that love with others. At that moment I knew that I should serve a mission despite my fears, doubts, and concerns. I felt totally confident in the blessings and promises of God for His children. Today, I am a new person; I have a testimony that this gospel is true and that the Church of Jesus Christ has been restored on earth." This young man chose the Lord's way and became an example of a true disciple in every aspect.

A faithful young woman decided not to compromise her standards when she was asked to dress immodestly to fit into the business divi-

sageli inimesi, kes on enda silmis targad, ning ajab segadusse ja kurnab paljusid Jumala lapsi. See meelelaad on tegelikult vastase vana nipp; see on petlik tee, mis juhib Jumala lapsed ettevaatlikult kõrvale tõeliselt ja ustavalt lepingurajalt. Kui isiklikud asjaolud, nagu geneetika, geograafia ning füüsilised ja vaimsed väljakutsed mõjutavad meie teekonda, on tõeliselt olulistes asjades meil kõigil vabadus valida, kas me otsustame järgida Issanda seatud mustrit meie elule või mitte. Tõepoolest: „Ta raja kätte juhatas ja märkis sihid kõik.”

Kristuse jüngritena soovime käia seda rada, mille Ta meile oma sureliku teenimistöö ajal kätte juhatas. Me mitte ainult ei soovi täita Tema tahet ja teha kõike, mis on Talle meeltemööda, vaid püüame ka Teda jäljendada. Kui me püüame olla truud igale lepingule, mille oleme sõlminud, ja elame „igähest sõnast, mis lähtub Jumala suust”, oleme kaitstud maailma pattude ja eksimuste ohvriks langemise eest – eksliku filosoofia ja õpetuse eest, mis juhiks meid eemale kõige kallimatest pärlitest.

Mind on isiklikult inspireerinud see, kuidas selline vaimne Jumalale allumine on mõjutanud Kristuse ustavate jüngrite elu, kui nad on otsustanud teha asju, mis on Issanda silmis kasulikud ja meeldivad. Tean ühte noormeest, kes polnud kindel, kas ta peaks misjonile minema, kuid tundis innustust minna Issandat teenima, kui kuulas, kuidas Kiriku juht jagas oma isiklikku tunnistust ja püha kogemust misjonärina teenimise kohta.

See noormees, kes on nüüdseks naasnud misjonär, ütles oma sõnutsi: „Kui ma kuulasin Päästja Jeesuse Kristuse apostli tunnistust, võisin tunda Jumala armastust minu vastu ja soovisin seda armastust teistega jagada. Sel hetkel teadsin, et pean teenima misjonil oma hirmudest, kahtlustest ja muredest hoolimata. Tundsin täielikku kindlust Jumala õnnistuste ja lubaduste osas, mida Ta on oma lastele andnud. Praegu olen ma uus inimene. Mul on tunnistus, et see evangeelium on tõsi ja et Jeesuse Kristuse Kirik on maa peal taastatud.” See noormees valis Issanda tee ja temast sai igas mõttes tõeliselt eeskujulik jünger.

Üks ustav noor naine otsustas mitte teha järelandmisi oma käitumisnormides, kui tal paluti riietuda ebasüüdselt, et sobituda selle moeet-

sion of the fashion company where she worked. Understanding that her body is a sacred gift from our Heavenly Father and a place where the Spirit can dwell, she was moved to live by a standard higher than the world's. She not only gained the confidence of those who saw her living by the truth of the gospel of Jesus Christ but also preserved her job, which for a moment was in jeopardy. Her willingness to do what was pleasing in the sight of the Lord, rather than what worked for the world, gave her covenant confidence amidst difficult choices.

Brothers and sisters, we are constantly confronted by similar decisions in our daily journey. It takes a courageous and a willing heart to pause and pursue an honest and meek introspection to acknowledge the presence of weaknesses of the flesh in our life that may impede our ability to submit ourselves to God, and ultimately decide to adopt His way rather than our own. The ultimate test of our discipleship is found in our willingness to give up and lose our old self and submit our heart and our whole soul to God so that His will becomes ours.

One of the most glorious moments of mortality occurs when we discover the joy that comes when doing always those things that “work for and please the Lord” and “what works for us” become one and the same! To decisively and unquestioningly make the Lord's will our own requires majestic and heroic discipleship! At that sublime moment, we become consecrated to the Lord, and we totally yield our wills to Him. Such spiritual submissiveness, so to speak, is beautiful, powerful, and transformational.

I testify to you that following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven. I pray that each of us, in our time and turn, will be able to declare, with covenant confidence, to our Heavenly Father and Savior Jesus Christ that “what works for Thee works for me.” I say these things in the sacred name of the Savior Jesus Christ, amen.

tevõtte äriosakonda, kus ta töötas. Mõistes, et tema keha on meie Taevase Isa püha kingitus ja koht, kus Vaim saab elada, ajendas see teda elama maailma normidest kõrgemate käitumisnormide järgi. Ta mitte ainult ei võitnud nende usaldust, kes nägid teda Jeesuse Kristuse evangeeliumi tõe järgi elamas, vaid ta säilitas ka oma töökoha, mis oli hetkeks ohus. Tema valmisolek teha seda, mis on Issanda silmis meelepärane, mitte seda, mis maailma silmis tundus hea, andis talle lepingu-kindluse keset raskeid valikuid.

Vennad ja õed, me seisame oma igapäevasel teekonnal pidevalt silmitsi sarnaste otsustega. Vaja on julget ja tahtevalmis südant, et teha paus ning ausalt ja tasaselt enesesse vaadata, et tunnistada lihalikke nõrkusi meie elus, mis võivad takistada meie võimet Jumalale alistuda ja järgida lõpuks Tema teed ja mitte enda oma. Meie ülim proovikivi jüngrirajal seisneb meie valmisolekus loobuda ja kaotada oma vana mina ning allutada oma süda ja kogu hing Jumalale, et Tema tahe saaks meie tahteks.

Üks hiilgavamaid hetki surelikkuses saabub siis, kui avastame rõõmu, mis tuleb sellest, kui teeme alati neid asju, mis Issandale sobivad ja on Talle meelt mööda, sest need on samad asjad, mis sobivad meile. Selleks, et muuta Issanda tahe otsustavalt ja vaieldamatult meie tahteks, peame olema üllad ja kangelaslikud jüngrid! Sel üleval hetkel saame pühitsetud Issandale ja allutame oma tahte täielikult Temale. Selline vaimne alisumine, kui nii võib öelda, on kaunis, vägev ja elumuutev.

Ma tunnistan teile, et Issanda tahte järgimine oma elus võimaldab meil leida maailma kõige hinnalisema pärli – taevariigi. Ma palvetan, et igaüks meist saaks omal ajal ja korral kuulutada Taevasele Isale ja Päästjale Jeesusele Kristusele lepingukindlusega, et „mis sobib sinule, see sobib ka minule”. Ma ütlen seda kõike Päästja Jeesuse Kristuse pühal nimel, aamen.